

seritum cum, quidquid dicitis, non ex amore verbi Dei dicatis, sed ex invidia, quæ est vitium diaboli, qua et vos stimulamini contra eum, forte pro eo, quod non estis inventus *similis illi conservanti legem Excelsi* (*Ecli. XLIV*), sed certe ex nimia cordis arrogantia, ut vobis, non Deo, gloria acquiratis. Dicimus proinde vobis: Gloria tua tecum sit in perditione. Vobis quippe perditis gloriam, quam Deo non acquiritis, *cui soli honor et gloria*.

Non parva tamen glorificatio vestra. Magnum est aliquid, magnos audacter provocare: et, magnum meretur nomen, non quidem doctoris, sed vituperatoris, qui bonis derogare non erubescit. Sed hoc dico, quia de aliorum fidei jam non habetis judicare, qui vestram noluistis illibatam servare; quia, non potest esse accusator, cui similis causa obicitur. Tacete proinde; et aliis tacentibus, qui non

A habent cauteriatam conscientiam, vos manu ori superponite, ne illud iterum in cœlum ponatis, et flant novissima vestra pejora prioribus.

Adhuc enim timeo pro vobis.

Quo semel est imbuta recens servabit odorem Testa diu.

(*HORAT.*, epist. I, lib. II, v. 69).

Si fides vera mundat corda, non est fides vera ubi non est charitas sincera, mundi cordis incola. Nam charitas benigna, non invida, non nutrit odio, sed parit concordiam, quod totum vobis est contrarium. Videte ergo an fidem vestram perfecte correxeritis. Nisi correxeritis, quod adhuc indiget correctione, timete vel expertus illud justum iudicium Dei: *Qui fodit foream, incidit in eam* (*Prov. XXVI*). Haec legite, et dicite: *Sicut feci, sic reddidit mihi Dominus* (*Jud. I*).

ANNO DOMINI MCLXXV

FR. ARNO PRÆPOSITUS REICHERSPERGENSIS NOTITIA HISTORICA.

(*FABRIC. Biblioth. med. et inf. Lat.*, tom. I, pag. 137)

Arno decanus et prior abbaticæ Reicherspergensis in Bavaria, diem obiit Anno 1175. Ejus *Scutum canonorum regularium vulgatum* a V. C. Raymundo Duellio libro primo *Miscellaneorum*, Augustæ Vindelicæ 1723, 4, pag. 3-55. Idem Arno cum fratre suo Gerhoho, cui anno 1169 in prelatura successit, scriptis opus prolixum *De eucharistia*, oppositum Folmaro præposito Triessensteinensi, sive Petri Stillantis in Franconia, infra Heribopolim. Prologus autem et fragmentum operis Folmaro oppositi editum a Stevartio in sylloge veterum scriptorum, pag. 243 (in nova editione Antiquarum Lectionum Canisii Basnagiana, t. III, parte II, p. 200), et in Bibliotheca Patrum Lugdunensi, tomo XXIII, pag. 240, non Beati nec Hetherii est, qui adversus Felicem et Eli pandum multis ante Folmarum sæculis scripserunt, sed Adami, decani Reicherspergensis, qui vastum suum adversus Folmarum volumen dicavit P. decano Heribolensi, minimeque epistolæ Folmari ad Tavanensem archiepiscopum [lege *Juvavensem*, et Salisburgensem intellige, sed alias quam que exstat ad illum Folmari epistolam] in qua injurias Gerhoho, præposito Reicherspergensi, irrogaverit. Denique Stevartius notavit in Boicis bibliothecis præter illud Adami opus extare etiam Gerhohi liberum *De investigatione Antichristi*, in quo Folmarum refellendum sibi sumpsat, perinde ut in libro *De gloria et honore Filii hominis*, ad Hermannum episcopum Brixinensem, qui vulgatus est a Bernardo Pez tomo I *Anecdotorum*, parte II, pag. 163, Augustæ Vindelicorum 1721, fol.

FR. ARNONIS SCUTUM CANONICORUM

(*Raymundi Duelli Miscellanea*, lib. Sent. I, Aug. Vindel. et Græc. 1723, p. 5.)

OBSERVATIO PRÆVIA.

Fr. Arnonis Scutum Canonorum, scil. Regularium. Undecimum a Christo nato sæcum orbis numeraverat, quum universalis ordinis nostri *regularium* agi coepit. Ea enim tempestate in Italia S. Abbas Romualdus plures canonicos et clericos, qui laicorum more seculariter habitabant, præpositis obediere, et